

FADRINES

L'EXPO I EL WEBDOC

QUE LA VIDA NOMÉS ÉS CASAR-SE?

Així s'explica Fadrines.

Fadrines explora resistències.

Resistències a una norma: casar-se i tindre fills;
resistències a uns estereotips, aplicats per a fer callar
a aquelles dones que han actuat al marge,
fora de la línia, fora del marc establert.

Fadrines mostra trajectòries de fadrinesa,
variacions d'altres maneres de ser i de viure,
lluny dels patrons dominants.

La pluralitat de formes que pot agafar una vida,
malgrat els estrets paràmetres de l'imaginari social,
venen a conjugar-se en esta exposició.

Fadrines és una lloança a aquelles feministes
intuitives, que digueren no a un matrimoni basat
en la desigualtat legitimada.

Però també és un reconeixement a aquelles altres
per a les quals la fadrinesa no fou una opció,
sinó una imposició contra els seus desitjos.

Fadrines és un desafiament a les formes
d'inexistència femenina.

Vos convidem a un recorregut pel qual hem transitat,
acompanyant les dones entrevistades,
des de l'estereotip a la plenitud.

**UNES MIRADES DE REÜLL
UN NÚVOL DE REBUIG**

deficients

egoistes

solitàries

errades

devaluades

incompletes

estèrils

desviades

fracassades

frívoles

desnaturalitzades

desgraciades

I LES DITES POPULARS...

Dona sense baró, trau sense botó.

Fadrinota que passa dels trenta, de ràbia rebenta.

Solteria: lleugeresa i beneiteria.

La paraula jou, en les seues diferents accepcions, té un significat d'unió i de subjecció, però també de sotmetiment i d'opressió. Jou és l'instrument per a junyir dos animals en una juntura de la qual no poden soltar-se, subjectats per a arrossegar l'arada o el carro.

Jou és també el vel amb què es cobria als cònjuges durant la missa nupcial, posant-lo en els muscles de l'home i sobre el cap de la dona, com a símbol de vincle indissoluble. Jou és, ací exposat, metàfora d'una de les conseqüències matrimonials.

Col·lecció Márquez Lambán i col·lecció Manel Montal
Arxiu fotogràfic de L'ETNO

ESTA SERÀ PER A LA VELLEA

**Revalidar-se una mateixa
per damunt dels altres
és atemptar contra la
construcció de gènere.**

Soledad Murillo

La fadrinesa com a obligació indefugible. Impossibilitat de matrimoniar degut a destins programats pels parents de la dona, a circumstàncies sobrevingudes (mort mare, malalties de familiars, orfandat) o a cors trencats. Èxit màxim en la conformació del "ser per a altres", bé siga per un deure premeditat i reservat des de fora, per una abnegació interna autoimposada o per l'assumpció d'un destí sobrenatural.

Viridiana, 1961 de Luis Buñuel

Il·lustració de Nuria Riza a partir de fotograma

**En la casa a on hi ha fadrines,
no es crien teranyines.**

**Qui té filles fadrines,
es mor ric.**

Dramatització
d'experiències
de fadrinesa

"No me van voler
deixar casar perquè
volien que els cuidara"

BÈSTIA SOLTA

*Si aspiráis a un marido
sin defectos, habréis
de guardaros para
vestir santos.*

**Val més vestir sants
que despullar borratxos.**

La fadrinesa com a espai de gaudi i de llibertat. Dones que se n'ixen de la norma de casar-se i tindre descendència i que no admeten fites que les acoten ni que limiten els seus moviments. Dones que, fugint conscientment de la domesticitat femenina, utilitzen estratègicament excuses (la lletjor, el treball...) per a disfressar les raons íntimes de la seua fadrinesa. Autorepresentacions sense culpa ni recança, situen a estes fadrines en l'esfera de la independència.

Ildige Threadgoode en Tomates verdes fregides, 1991 de Jon Avnet
Il·lustració de Nuria Riaza a partir de fotograma

**Fadrineta solta, solta;
casada, presó, presó.**

Dramatització
d'experiències
de fadrinesa

“Jo no me vull casar;
jo vull ser lliure, vull
anar al meu aire”

BEN MENJADA I BEN GUARDADA

**Codi Civil franquista (art. 59):
el marit és l'administrador
i l'usufructuari de tots els béns
de la societat conjugal.**

**Quan la dona té diners,
el marit hi és de més.**

La fadrinesa com a luxe. Quan la condició de la dona era autosuficient econòmicament, tant per rendes pròpies, heretades o d'altres, la fadrinesa s'erigia en opció ben considerada. És així com la fadrinesa es llegia com a legalment atractiva, còmoda i convenient per a la condició femenina. Motivacions romàntiques, religioses o de classe es troben en la cruïlla de la fadrinesa com a recurs.

Lara Croft Tomb Raider: el bressol de la vida, 2003 de Jan de Bont
Il·lustració de Nuria Riaza a partir de fotografia

**Per a ser casada i mal menjar,
val més soltera quedar.**

**Per als reis
hi ha les princeses;
per als pagesos,
les pageses.**

**Dramatització
d'experiències
de fadrinesa**

**"Com lo que m'eixia
no se m'acomodava..."**

NO ME VENIA MAI BÉ

Dona, l'amor que se't reclama no és de plaers recíprocs, sinó l'acatament d'un vassallatge.

Maria Aurèlia Capmany

La fadrinesa com a estat ambivalent entre el penediment per no haver tingut criatures i el benestar per la decisió de no haver-se casat. Dones obertament desinteressades pels hòmens, on les pors (al sexe, al matrimoni, al vassallatge) ensems a les culpes per no haver acomplert la norma, però també les decisions fermes o el lliure albir, junt a les condicions malaltisses, dibuixen un univers de fadrinesa com alternativa al casament ple de matisos.

Mary Poppins, 1964 de Robert Stevenson
Il·lustració de Nuria Rianza a partir de fotografia

**Mare què és casar-se?
Filla, és patir, parir, plorar.**

Dramatització
d'experiències
de fadrinesa

"No me feien gola
el hòmens"

FADRINES: EL WEBDOC

FADRINES. QUE LA VIDA NOMÉS ÉS CASAR-SE?

És un documental interactiu.

Trobaràs filmacions, fotografies animades,
il·lustracions i veus de dones fadrines:

les protagonistes.

Dones que no acompliren la norma
de casar-se i tindre descendència.

Dones que foren criticades, admirades, negades,
compadides o envejades. Elles t'ho contaràn.

Seu còmodament i gaudeix.

Agafa la tableta i navega.

No tens una única direcció
de visionat.

Pots anar i tornar,
interrompre o encantar-te.

Deixa't portar.

fadrines.dival.es

Tràiler:

Fadrines. Que la vida
només és casar-se?

Video:

Fadrines. Que la vida
només és casar-se?

Col·lecció Márquez Lambán i col·lecció Manel Montal. Arxiu fotogràfic de L'ETNO.
Projecte cultural i educatiu sense ànim de lucre. L'ETNO ha tractat de localitzar
a totes les persones implicades amb drets d'imatge vigents.

Fadrines és una plasmació museogràfica del llibre Fadrines, el procés de no casar-se en la societat tradicional valenciana, de Raquel Ferrero i Clara Colomina.

Fadrines és una exposició de L'ETNO en la qual han participat:
Isabel Álvarez i Raquel Ferrero en el comissariat.
Kumí Furió i Rosa Bou en el disseny.
Arlette Olaerts en la fotografia.
Nuria Riaza en les il·lustracions.
La Zafirina en la dramatització.
Bressol produccions en el webdoc.

Fadrines és una expo itinerant.

Si vols que vaja al teu poble

o ciutat, posa't en contacte

amb nosaltres: 963883608

o escriu-nos un correu:

letno@dival.es

L'ETNO, Museu Valencià d'Etnologia

C/ Corona 36, 46003 València

Informació: +34 963 883 565

letno.dival.es / letno@dival.es

Horari de visita

De dimarts a diumenge de 10 a 20 h.

[@letnomuseu](https://www.instagram.com/letnomuseu)

[muvalenciaetnologia](https://www.facebook.com/muvalenciaetnologia)

Diputació
de València

Àrea de
Cultura

PREMI EMYA
MUSEU EUROPEU
DE L'ANY 2023

